

sinod diecesan, după o intrerupere de un secol și jumătate a sinodalității în biserica română ortodoxă a Transilvaniei. Lucru mare acesta și foarte greu de realizat, aflându-se țera în stare abnormă. La acel sinod diecesan se puse basa libertății și a tuturor drepturilor, ce le câștigă sub decursul timpului biserica română ortodoxă din întreaga provincie metropolitană de astăzi.

În luna lui August, același an, episcopul Șaguna întreprinse o nouă călătorie la Viena, la sinodul episcopilor ortodocși din întreaga monarhie austriacă, convocat de regim pentru organizarea bisericii ortodoxe, unde petrecu mai un an de zile.

Terminându-se lucrările sinodale, abia în luna lui Iuliu 1851, el porni către casă, după ce primise mai înainte mai multe adrese de mulțămire, din partea clerului și poporului diecesei sale întregi, pentru ostenelele și luptele sale cele mari și după ce emise mai înainte din Viena un cerculariu liniștitoriu către diecesanii sei, cari, ca totdeauna în absența lui, erau se alarmaseră cu câte scornituri despre dânsul, împrăștiate de către inimizii personali ai lui, ai națiunii și ai bisericii. De astădată el se întorse dela Viena prin Orșova și țera Hațegului, întimpinat fiind pretutindeni de popor și inteligență cu mare bucurie și mângâiere sufletescă.

Abia sosit acasă dela sinodul episcopesc din Viena, și trebuî să întreprindă o altă călătorie și mai grea la Cernăuți în Bucovina, spre întimpinarea împăratului, care în acel an visitase acea țară. El făcu această călătorie la provocarea și împreună cu guvernatoriul Ardealului principele Carol de Schwarzenberg, care tocmai pe atunci se denumise guvernator al țerei în locul lui Wohlgemuth. Acest principe, precum și locotenentele mareșal Bordoio, care i era dat adlatus, i-au fost foarte buni, ei deveniră mai pre urmă adevărați amici ai dânsului. Prin acești doi bărbați de pozițiune înaltă, episcopul Șaguna fû norocos a esopera dela împăratul

1850-51 - la Viena - la nr 97 str. al. 1. Hobobog